

UN PROCES

Tatăl nostru ceresc, îți mulțumim pentru privilegiul pe care îl avem de a ne aduna din nou sub acest acoperiș, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să vedem slava Domnului Isus Hristos.

Tată, avem așteptări mari, de aceea Te rugăm să ne primești pe noi și eforturile pe care le-am făcut ca să venim să ne închinăm. Binecuvântează fiecare suflet care este aici. Noi ne dăm seama că lucrurile bune sunt cele greu de obținut, de aceea Te rugăm să privești la sacrificiul lor și să nu lași pe niciunul afară, ci toți să fie vindecați în după-amiaza aceasta. Mântuiește-i pe cei pierduți, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, spre slava Ta. Amin. Vă puteți așeza.

Poate vă va fi mai greu să mă auziți. Nu voi vorbi decât puțin, după care vom intra drept în rândul de rugăciune, fiindcă aceasta ne-am propus pentru după-amiaza aceasta.

Vreau să vă spun că nu știu să mă fi simțit mai bine în vreun grup de oameni, ca în cel de aici. Sunteți într-adevăr niște oameni foarte cumsecade. Între voi este o credință și un duh atât de minunat! Mi-ar plăcea să stau aici o lună, ca să ne cunoaștem mai bine. De obicei, pe când ajungi să cunoști pe cineva mai bine, trebuie să-i spui: „La revedere!” și să pleci mai departe.

Nu știu cine este polițistul care stă acolo în ploaie, cu capul descoperit, și dirijează traficul. Dacă îl cunoașteți, mulțumiți-i din partea mea, fiindcă a făcut o treabă foarte bună aici.

Vreau să-i mulțumesc și bărbatului care a venit și a făcut curat în locul acesta, pregătindu-l ca să putem ține adunarea de astăzi. Vă spun sincer că comunitatea este datoare unor asemenea oameni. Și eu mă simt dator pentru voi toți, fiindcă ați

venit aici pe o vreme ca aceasta. Mulți ar sta acasă, de aceea apreciez nespus de mult dăruirea voastră. Iar acum, când ați ajuns aici, abia auziți ce spun și văd că sunteți hotărâți să stați oricum. Aceasta este adevărata dăruire. Îmi place aceasta și mă face să mă gândesc la un cântec care spune:

Voi fi eu oare dus în cer

Pe un drum ușor, cu flori,

Când alții au luptat cu un preț

Și au navigat pe mări însângerate? Da, foarte greu.

Nu demult, am predicat în Africa de Sud, și fiind sezonul musonilor ploaia atât de tare încât toți băștinașii aveau părul lipit de cap, cum au stat toată ziua în ploaia aceea. În viața mea nu am văzut o asemenea adunare de vindecare.

Îmi amintesc că și în Mexic am predicat tot pe o ploaie torențială, undeva pe o arenă de rodeo. Oamenii stăteau acolo, în ploaie, de la nouă dimineața, iar printre ei era o femeie cu un copilăș mort în brațe. Copilașul murise cu o noapte în urmă, iar ea îl ținea în brațe, fiind deja țeapăn. Un bărbat împărțise toate numerele de rugăciune, iar când am ajuns acolo, m-au lăsat pe platformă cu o frânghie.

Billy a venit la mine și mi-a zis: „Tati, nu știu ce să mă fac, fiindcă am deja două sute de ușieri acolo.” Îl cunoașteți pe Jack Moore? Cred că mulți dintre voi îl cunosc. Era cum mine.

Deci, Billy a venit și mi-a zis: „Tati, acolo este o femeie care poartă în brațe un copil mort de azi-dimineață, în cabinetul medicului. Ea vrea să ajungă cu copilul în

rândul de rugăciune și nu știu ce să fac.”

Ploua ca acum, iar ea stătea în acea ploaie. M-am uitat după ea, dar abia am zărit-o, atât de tare ploua. Părul ei era lipit de spate și lucea în lumină. Billy a continuat: „Nu o putem ține. Sunt acolo două sute de ușieri, dar nu o pot stăpâni, fiindcă se cațără peste ei cu copilașul mort în brațe și nu se dă bătută.”

I-am spus fratelui Moore să meargă să se roage pentru copil, fiindcă oricum ea nu mă cunoștea. Înaintea mea fuseseră deja câțiva vorbitori, așa că nu știa dacă sunt eu sau nu. „Du-te,” i-am zis, „și roagă-te pentru copilaș, fiindcă aceasta o va liniști.” El a coborât de pe platformă și se îndrepta spre femeie.

Acolo era o grămadă de haine vechi, cam atât de mare, pe o distanță de treizeci de yarzi (douăzeci și șapte de metri și jumătate). Cu o seară înainte, un orb primise vindecarea, așa că oamenii erau destul de interesați. Nouăzeci la sută erau catolici.

După ce a plecat fratele, am început să predic despre credință, dar când am privit, drept în fața mea era un copilaș mexican cu fața negricioasă și cu gurița numai cu gingii, fără dinți. Când l-am văzut, m-am gândit: „Trebuie să fie copilașul acela.” L-am strigat pe fratele Moore și i-am zis: „Stai puțin, frate Moore! Spune-i femeii să vină cu copilașul aici.” Pentru că nu avea număr de rugăciune, femeia nu era lăsată și vină la mine, dar era foarte insistentă. Așa trebuie să fiți.

Deci a adus copilașul, iar eu am zis: „Tată ceresc...” Ei nu au tradus rugăciunea, dar am spus: „Tată ceresc, nu știu dacă este copilașul acesta sau nu, dar acesta pare a fi. Dacă este, atunci este vorba de respectul pentru sacrificiul acestei femei.” Mi-am pus mâinile peste păturica aceea albastră, în care era învelit acel copilaș țeapăn, cam atât de mare, care era în brațele femeii.

Deodată, copilașul a țipat odată cât a putut de tare și a început să dea din picioare,

iar femeia a căzut în genunchi plângând în hohote și strigând: „Padre!” Cuvântul „padre” înseamnă „tată.” În mână avea un rozariu, dar eu i-am spus: „Nu ai nevoie de aceasta!”

I-am spus fratelui Espinoza, care este un predicator pentecostal: „Să nu scrii că bebelușul a fost mort, fiindcă nu știi aceasta. Tot ce știi este că am văzut acea vedenie. Trimite pe cineva cu acea femeie la doctor, și el să dea o declarație care să confirme faptul că acest copil a fost mort.”

Revista „Glasul Oamenilor de Afaceri creștini” a publicat de curând declarația respectivă. Copilașul murise de dublă pneumonie, chiar în cabinetul lui, în dimineața aceea la ora nouă fără un sfert, dar Domnul Isus Hristos i-a redat viața în seara aceleași zile, la ora zece, din cauza sacrificiului ei. Acesta este Adevărul! Dumnezeu cerului știe că acesta este adevărul, iar medicul a dovedit-o prin declarația dată. Această declarație a fost publicată în revista oamenilor de afaceri creștini, al cărei președinte este Demos Shakarian. Declarația medicului confirma faptul că bebelușul murise în dimineața aceea, de dublă pneumonie, dar fusese înviat în seara aceleași zile, la ora zece, din pricina credinței unei mame care fusese insistentă. Așa este.

Ea a fost la fel ca femeia sunamită care a insistat la Elisei; și ca femeia siro-feniciană, care a insistat înaintea lui Isus pentru fiica ei epileptică. Ea a făcut aceasta chiar dacă nu era evreică, chiar dacă trezirea aceea nu era pentru poporul ei, și chiar dacă Isus i-a zis: „*Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la câței!*” (Matei 15.26). Vedeți? El a numit-o câine.

„*Da, Doamne*”, a zis ea, „*este adevărat.*” Vedeți cum credința adevărată mărturisește că Cuvântul este Adevărul? „*Este adevărat, Doamne, dar și cățelii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.*” (v. 27).

Și El i-a zis: „Pentru că ai spus aceasta, copila ta este vindecată.” Vedeți? Ea a fost perseverentă, insistentă.

Prieteni, vreau să vă mulțumesc tuturor. Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare, pe muzicanți, pe sora Ungren și pe toți prietenii mei, fiindcă am văzut că mulți dintre ei au venit la această adunare. Astăzi i-am văzut pe fratele și sora Evans din Macon, Georgia. Sora Ungren și ceilalți sunt din Memphis, Tennessee. Și fratele și sora Palmer și prietenii lor; fratele Parnell, un predicator, prieten cu mine, de aici. Toți sunt prietenii mei, fratele J.T. din Georgia și prietenul lui.

Ne bucurăm să vă avem pe toți aici. Unii conduc în fiecare duminică până la Jeffersonville, ca să mă audă predicând. După părerea mea, lumea nu este vrednică de oameni ca aceștia. Voi, oamenilor de aici, sunteți o mare unitate în Hristos.

Aceasta nu ar fi o adunare dacă nu am citi din Cuvântul Lui și nu am face câteva comentarii. Fiindcă sunteți îndeajuns de credincioși să stați aici, aș vrea să fiți îndeajuns de credincioși să aveți răbdare până vom citi Scriptura și vom vorbi puțin din ea, după care vom începe rîndul de rugăciune.

Astăzi vom citi din **Marcu 16.14-20**, de unde vom lua un subiect.

„În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviați.

Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

Să nu uitați: „Evanghelia trebuie să fie propovăduită în toată lumea, la orice făptură.” Unii spun că aceasta a încetat odată cu apostolii, dar aici este ultima însărcinare dată Bisericii Lui: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede.” Unde? În toată lumea, la orice faptură. Aici, El a dat însărcinarea Bisericii, de aceea aş vrea să-mi arătați unde a luat-o înapoi. Ați văzut?

„Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-i însoțeau. Amin.”

Eu cred că această Scriptură este Adevărul.

Înainte să uit, vreau să vă spun că fiul meu mi-a zis că o doamnă și soțul ei, din Arkansas, mi-au adus o prăjitură de ziua mea. Mulți dintre voi mi-ați trimis felicitări și lucruri. Nici n-am avut vreme să le văd, dar vă mulțumesc tuturor. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădăjduiesc că vom petrece împreună o veșnicie, iar atunci vom avea timp să stăm jos și să povestim. Acolo nu va mai trebui să ne grăbim, fiindcă va fi un alt timp și o altă Împărăție. Acesta este adevărul. Acum vă mulțumesc pentru tot ce ați făcut pentru mine.

Vă mulțumesc și vouă, păstorilor, care v-ați simțit îndemnați să mă sponsorizați ca să pot veni și mi-ați lăsat o ușă deschisă, iar voi, oamenilor, ați fost credincioși și ați venit aici, iar Isus nu a prețuit să ni se arate de fiecare dată, prin semnul timpului în care trăim.

Nădăjduiesc că învierea și prezența Lui v-a influențat să-L iubiți și să-L slujiți mai mult decât ați făcut-o în toată viața și să luați, în inima voastră, hotărârea să trăiți mai aproape de El și mai curățit.

Odată am auzit o povestire despre niște sclavi. Mai demult, se aduceau oameni și erau vânduți din Jamaica. Se făcea comerț cu sclavi, dar în vremea aceea era ceva legal. Astfel, ei cumpărau bărbați mari și puternici și îi împerecheau cu femei bune și puternice, ca să obțină oameni buni de lucru. Din pricina aceasta, astăzi ei sunt campioni mondiali în acele sporturi: sunt rezultatul acelor împerecheri, exact ca și catării și așa mai departe.

Într-o zi, a venit un cumpărător de sclavi pe o plantație unde lucrau sute de sclavi. Toți acei sclavi erau triști pentru că erau departe de casă și trebuiau să fie biciuiți ca să lucreze. Erau descurajați fiindcă erau în robie și n-aveau să-și mai vadă niciodată părinții, soțiile și copiii. Era o situație tristă.

Comerciantul de sclavi s-a uitat la toți acei sclavi triști care erau bătuți tot timpul ca să lucreze. Dar printre ei era un tânăr care nu trebuia biciuit. Avea pieptul scos în afară, capul sus și pășea demn. Când l-a văzut, comerciantul i-a zis stăpânului: „Aș vrea să-l cumpăr pe acela.”

„O, nu! Acela nu este de vânzare,” a răspuns stăpânul.

„Este cumva șeful celorlalți sclavi?”

„Nu, nu este.”

„Atunci îl tratezi altfel?”

„Nu, toți mănâncă în același loc. Este un sclav la fel ca toți ceilalți.”

„Dar de ce este atât de diferit de ceilalți?”

„Să știi că și eu mi-am pus multă vreme întrebarea aceasta, dar într-o zi am aflat. În Africa, în țara lui de baștină, tatăl lui este regele unui trib. Și chiar dacă este printre străini, el știe că este fiu de rege și se poartă ca atare.”

Oh, așa ar trebui să ne purtăm și noi! Chiar dacă suntem străini aici, și chiar dacă trăim într-o lume plină de necredință, tristețe, boală și moarte, s-ar cuveni să ne purtăm ca fii și fiice de Dumnezeu, fiindcă suntem fiii și fiicele Împăratului. Acest lucru ar trebui să ne schimbe atitudinea. Indiferent cum este această lume, noi trebuie să ținem sus dreptatea lui Dumnezeu. Și să nu uităm că nu aici este casa noastră. Noi nu suntem din țara și nici din lumea aceasta, ci suntem născuți din Duhul lui Dumnezeu care este sus.

Nu cu mult timp în urmă, am fost cu soția mea într-o prăvălie, iar acolo am văzut un lucru foarte ciudat pentru Indiana în timpul verii: o femeie cu rochie. Soția a observat-o prima și mi-a zis: „Oare este creștină? Oare de ce femeile care cântă în cor la biserici nu se îmbracă așa?”

„Noi suntem din popoare diferite,” i-am răspuns eu.

„Dar suntem americani, nu-i așa?”

„O, nu! Noi suntem doar călători pe aici. Noi nu suntem americani, ci suntem de sus.”

Duhul Sfânt a venit jos și ne-a unit inimile cu Dumnezeu, așa că suntem „*străini și călători*,” ca Avraam. Casa noastră nu este aceasta, ci așteptăm „*cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu*,” și care este sus.(Evrei 11.10). Da, noi suntem fiii și fiicele Împăratului.

Acum am să vă aduc în față ceva ce vi se va părea ciudat. Am să vă aduc un proces. Mă auziți în spate? Ridicați mâna. Este bine. Dar voi, de acolo, mă auziți? Bine. Voi încerca să vorbesc puțin mai tare.

Voi începe un proces, „Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu versus lumea.” Acuzația adusă în acest așa-zis proces este că El a făgăduit și nu a împlinit. Avocatul acuzării în acest caz este Satan. El este și martorul lumii deoarece este din lume. Apărătorul este Dumnezeu cel Atotputernic, iar Martorul apărării este Duhul Sfânt. Vom începe procesul în câteva momente.

Martorii acuzării care sunt chemați la bară în acest caz, sunt domnul Necredință, domnul Sceptic și domnul Nerăbdător. Acuzarea cheamă primul ei martor, pe domnul Necredință. Înțelegeți că este un caz împotriva lui Dumnezeu, iar domnul Necredință, domnul Sceptic și domnul Nerăbdător îl învinuiesc pe Dumnezeu pentru că nu și-a ținut Cuvântul spus. În ordine.

Primul martor, domnul Necredință, se plânge că nimic din ce a făgăduit Dumnezeu nu este adevărat. Vă rog să fiți atenți să nu pierdeți aceasta. Domnul Necredință afirmă că textul din Marcu 16, pe care l-am citit, i s-a aplicat și lui într-o așa-zisă adunare a Duhului Sfânt, unde alții au susținut că au fost vindecați. Lui i s-a aplicat în urmă cu doi ani, dar nu s-a întâmplat nimic de atunci. Acuzarea lui este că „aceste semne nu îi urmează pe credincioși” și face plângere împotriva acestui lucru.

Următorul martor este domnul Sceptic. El vine cu textul din Cuvântul lui Dumnezeu, scris în Iacov 5.14, și afirmă că a fost uns cu untdelemn conform acestei făgăduințe, iar bătrânii și-au pus mâinile peste el și s-au rugat, dar cu toate acestea, după o lună nu s-a văzut nici o schimbare, ceea ce înseamnă că acest lucru este greșit. El Îl învinuiește pe Dumnezeu pentru aceasta.

Al treilea martor al acușării este domnul Nerăbdător. El este un tip groaznic și afirmă că a citit din Cuvântul lui Dumnezeu, din Marcu 11.22-23, unde scrie că dacă cineva crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut. După ce a citit Cuvântul lui Dumnezeu, el a cerut să scape de cârje, dar deși a trecut mult de atunci, nu a scăpat de ele. Ca urmare, cei trei Îl acușă pe Dumnezeu că a făcut, în Cuvântul Său, făgăduințe fără acoperire. Ei Îl acușă că nu este justificată punerea în Scriptură a textelor din Marcu 11.22-23, Marcu 16, Iacov 5.14, și a altor texte de felul acesta. Ei Îl acușă pe Dumnezeu de lipsa de susținere a făgăduințelor și de faptul că le-a încălcat și nu este în stare să le împlinească. Îl acușă că a pus astfel de lucruri în Cuvântul Lui, deoarece „copiii Lui credincioși nu sunt identificați prin aceste făgăduințe, și au fost prigonți fiindcă nu este așa. Dumnezeu nu este identificat cu Cuvântul Lui, după ce a făcut promisiunea.”

O, avem un adevărat caz aici! Mă uit la cei trei și mă întreb cum pot să mărturisească așa ceva? Și deși vorbesc așa, îi văd ridicându-se și spunând: „Noi suntem credincioși!” Vorbesc așa și pretind că sunt credincioși. „El a spus că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred,” că „rugăciunea făcută cu credință va salva pe cel bolnav,” și că „Dacă vei spune acestui munte să se mute și nu vă veți îndoii în inima voastră, se va împlini.” El, care a făgăduit că toate lucrurile sunt posibile celor ce cred, nu a făcut nimic.” Ce acușăție împotriva lui Dumnezeu și a Cuvântului Său!

„El a făgăduit că va fi viu după crucificare, iar în Evrei 13.8 spune că și astăzi este Același Dumnezeu, ca ieri, și va fi Același în veci. Gândiți-vă că este Același Dumnezeu!” Și totuși, ei Îl acușă și spun că nu este așa.

„De asemenea, El afirmă că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va

trece.” Ce acuzație! S-ar părea că această afirmație vine din gura unor credincioși, dar de fapt este o plângere adusă împotriva lui Dumnezeu, fiindcă „El a făcut aceste făgăduințe, dar nu este în stare să le împlinească.” Ce ziceți de aceasta?

Satan, procurorul de aici, cel care reprezintă lumea, aduce acuzația că nu există susținere în făgăduințele lui Dumnezeu, fiindcă „acești oameni au venit în aceste adunări, au acceptat ceea ce a spus Dumnezeu și au fost corecți, dar cu toate acestea nu s-a întâmplat nimic.”

Acum îi vom lăsa pe pârâși să stea puțin jos și Îl vom chema pe Martorul apărării, pe Duhul Sfânt, ca să auzim și mărturia Lui.

Duhul Sfânt începe și mai întâi de toate, îi atrage procurorului atenția că a interpretat greșit Cuvântul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Așa este, pentru că el este același interpret care a mers și la Eva. Este același mincinos care i-a tălmăcit Evei Cuvântul și i-a zis: „Este în ordine ce a spus, dar nu este chiar așa.” Vedeți, interpretul și procurorul sunt unul și același, fiindcă este același drac.

Dumnezeu și-a întărit copiii prin Cuvântul Său, dar în clipa când ieși din El, ești ținta Satanei. El nu te poate prinde cât timp ești fortificat în Cuvânt. Aceasta este mărturia Martorului apărării: „Făgăduința este numai pentru credincioși, nu și pentru formalisti, sceptici și necredincioși!” Acesta este Martorul apărării, și El ar trebui să știe dacă este adevărat sau nu.

Prin faptul că El este Cel ce face Cuvântul viu, trebuie să atragă atenția asupra faptului că „Cuvântul este o Sămânță, iar dacă ajunge într-un pământ bun și roditor, va produce exact ceea ce a spus Dumnezeu. Dar ce credeți că se întâmplă dacă Sămânța nu cade într-un pământ corespunzător, undeva unde nu sunt condiții, unde nu este suficientă credință ca s-o facă să crească?” Eu cred că Cel care însuflețește Sămânța ar trebui să știe, nu-i așa? Câți cred aceasta, să spună „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”) El ar trebui să știe, fiindcă este cu adevărat un Martor al apărării. În ordine.

Apărarea, care pune mărturie acum, va chema primul Lui martor. Fiindcă procurorul a chemat martorii lui, pe domnul Necredință, pe domnul Sceptic și pe domnul Nerăbdător, și apărarea are dreptul să-l cheme pe unul din martorii Lui. Duhul Sfânt are dreptul să facă aceasta, fiindcă El este Martorul apărării pentru Cuvântul lui Dumnezeu.

Cei trei oameni au afirmat că cred, dar Duhul Sfânt nu a știut nimic despre credința lor, și El este singurul care poate însufleți Cuvântul. Este ca în cazul trupului tău, care este mort fără duh. La fel de mort este și Cuvântul lui Dumnezeu fără Duhul Sfânt care îl însuflețește, îl face viu. Înțelegeți? Deci El ar fi trebuit să știe dacă ei au crezut.

Să vedem care este primul martor pe care îl va chema El. Este Noe. El spune: „Eu am trăit într-o epocă științifică.” Oamenii din zilele acelea erau cu mult mai deștepți decât oamenii de astăzi. „Și Domnul Dumnezeu mi-a spus că va ploua de sus din cer.”

Vă amintiți că până atunci nu plouase niciodată, iar ei puteau dovedi cu instrumentele pe care le aveau că sus nu era nici un strop de apă. În vremea aceea, Dumnezeu uda pământul prin rouă.

Și Noe a continuat: „El a spus că va ploua atât de mult încât pământul va fi distrus. Va veni un potop de ape peste toată fața pământului și va inunda totul, iar eu am primit poruncă de la Dumnezeu să construiesc o arcă. Am început să construiesc arca imediat, dovedind astfel că am crezut ceea ce a spus El, indiferent ce spunea știința.”

Cred că a pus o mărturie bună, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin!”).

„M-am gândit că indiferent ce spune cineva, dacă Dumnezeu spune că va ploua, El va putea pune apa acolo sus, și astfel m-am apucat să construiesc arca oricum.

Martorul chemat înaintea mea, domnul Necredincios, și-a bătut joc tot timpul și a râs de mine. Și domnul Sceptic a venit și a râs de mine. Domnul Nerăbdător și toți ceilalți au râs de mine fiindcă credeam că se va întâmpla această minune. Dar eu am așteptat. Am terminat arca și ploaia tot n-a venit. Am așteptat o sută douăzeci de ani, dar a venit.” Amin.

„Poți să stai jos, martorule! Ai adus o mărturie bună, așa că putem să-l chemăm pe cel de-al doilea martor. Aduceți-l pe Avraam.” Noi tocmai am vorbit despre el.

Avraam a spus: „Am auzit Cuvântul lui Dumnezeu când aveam șaptezeci și cinci de ani, și atunci El mi-a spus ceva ce era împotriva firii. Mi-a spus că voi avea un fiu cu soția mea care avea șaiszeci și cinci de ani. Când am auzit aceasta, noi am pregătit totul, fiindcă așa a spus Dumnezeu, iar eu le-am spus tuturor prietenilor mei despre acest lucru. Trebuia să se întâmple pentru că așa spusese Dumnezeu. Am așteptat răbdător, iar după prima lună am întrebat-o pe soția mea cum se simte. „Nici o schimbare,” mi-a răspuns ea, dar eu am zis: „Nu-i nimic, eu Îl cred pe Dumnezeu, oricum.”

Acolo erau și domnul Necredincios, domnul Sceptic, domnul Batjocoritor și toți ceilalți. Ei au râs și și-au bătut joc de mine numindu-mă „părintele multor popoare,” pentru că nu aveam nici un copil. Dar eu am crezut tot timpul, lună după lună, deși atât eu cât și nevasta mea îmbătrâneam tot mai mult. Și după douăzeci și cinci de ani, Dumnezeu Și-a ținut Cuvântul și am primit fiul promis.”

„Avraam, aceasta este o mărturie bună. Cuvântul nu spune nicăieri că făgăduința se va împlini imediat după ce este dată. El a spus: „Îți voi da un fiu prin Sara.” Nu a spus că o va face luna viitoare; a spus doar că o va face, nu când o va face.

La fel este și în cazul făgăduinței: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Aceasta este ideea. *„Rugăciunea făcută cu credință îl va salva pe cel bolnav.”* *„Rămâneți în cetate. până veți fi umpluți cu putere de sus.”* El nu a spus să rămână o zi, două ore, zece zile sau zece ani, ci *„până când veți primi*

puterea!” Aceștia sunt adevărații martori ai apărării! Avraam a spus clar: „El nu a spus când vom avea copilul, ci a spus că îl vom avea. Și ori de câte ori s-au ridicat împotriviri în jurul meu, eu am stat tare pe ce mi-a spus. Nu m-am clătinat prin necredință, ci m-am întărit tot mai mult în credință.”

„Bine, Avraam, stai jos. În continuare îl vom chema pe al treilea martor, pe Moise. Să fie adus înăuntru, să vedem ce ne spune și el.

„Eu am fost un om de știință, dar după ce am căzut din slujba aceasta, am stat timp de patruzeci de ani în pustiu, iar într-o zi l-am întâlnit pe Dumnezeu. Glasul Lui mi-a vorbit din Stâlpul de Foc și mi-a spus că a sosit ceasul, fiindcă a auzit strigătele poporului Său, și-a adus aminte de făgăduința Lui și avea să-i elibereze, iar eu urma să fiu trimis pentru această lucrare. Am cerut un semn, iar El mi-a dat două, și amândouă aveau un glas. Apoi mi-a spus: *„Dacă nu vor crede nici aceste două semne și nu vor asculta de glasul tău, să iei apă din râu și s-o torni pe pământ; și apa, pe care o vei lua din râu, se va preface în sânge pe pământ.”* (Exod 4.9). Asta-i tot!

Faraon nu a crezut cele două semne și nu a ascultat glasul lor, dar eu am stat la datorie după cum mi-a poruncit Dumnezeu. IaHVeH, Eu sunt, mi-a poruncit să merg și să fac acest semn, iar eu m-am dus și l-am făcut înaintea lui Faraon. Am aruncat toiagul la pământ, dar știți ce s-a întâmplat? Faraon avea acolo niște imitatori care făceau tot felul de trucuri, încercând să umbrească acest lucru. Dar eu am știut că este Cuvântul lui Dumnezeu și că trebuie să scot afară poporul acela. Astfel, indiferent ce s-a întâmplat, eu am crezut Cuvântul lui Dumnezeu și am stat tare pe El.”

Moise, tu ești un martor adevărat! Indiferent ce s-a întâmplat în jurul lui sau câtă imitație s-a ridicat, el a stat tare. Când a văzut că vrăjitorii au făcut acele lucruri, Faraon a spus: „Vedeți? Este același truc ieftin, este Beelzebul, este telepatie mintală sau ceva. Eu am acei oameni care pot face aceleași lucruri; am magicieni și prezicători.” Dar lucrul acesta nu l-a descurajat pe Moise. El urma Cuvântul Domnului care era însoțit de un semn biblic.

Domnul Necredincios, domnul Sceptic și ceilalți care erau în jurul meu, spuneau: „Desigur...” dar eu am stat numai pe Cuvânt. Dumnezeu va purta de grijă acelui Cuvânt, nu eu. El mi-a spus că voi scoate poporul afară și-l voi conduce spre țara făgăduită. Mi-a spus că îi voi scoate afară și că mă voi întoarce la muntele unde mi s-a arătat. Faraon m-a amenințat cu moartea și s-au întâmplat multe lucruri, dar eu am rămas credincios pe făgăduință, iar în final, Dumnezeu l-a slăbit pe vrăjmaș și am trecut cu poporul prin Marea Roșie ca pe pământ uscat. Dumnezeu Și-a ținut făgăduința și am ajuns din nou la muntele despre care mi-a vorbit El.” Vedeți, Moise a crezut că i-a vorbit Dumnezeu și a stat tare pe aceasta.

Fiindcă ne grăbim, vom chema al patrulea martor, pe Iosua care a urmat după Moise.

Iosua a spus: „M-am dus în țara aceea ca iscoadă. Am fost trimiși doisprezece bărbați, câte unul pentru fiecare seminție. Unii, după ce au cutreierat țara, au venit înapoi speriați și au spus că suntem ca lăcustele pe lângă oamenii aceia. Aceasta s-a întâmplat la Cades-Barnea, dar eu am liniștit poporul zicând: „Stați puțin! Eu privesc la făgăduința lui Dumnezeu și nu la opoziția uriașă care ne stă în cale. Dumnezeu a spus că ne va da țara și asta este tot. Amin. Astfel, am liniștit poporul, fiindcă așa a spus Dumnezeu.

A doua zi, unii au venit la mine și m-au întrebat: „Unde este țara aceea? Unde este laptele și mierea, Iosua?” dar eu le-am răspuns: „Domnul va purta de grijă.” El i-a lăsat pe toți necredincioșii aceia să moară, dar pe mine m-a ținut în viață, a ridicat o altă generație, iar după patruzeci de ani, am luat țara, fiindcă așa a spus Dumnezeu.

Să nu uitați că ei erau la o depărtare de numai două zile de mers, dar i-a ținut acolo patruzeci de ani din pricina necredinței lor. Poate vindecare ta nu este nici la cinci minute distanță, dar necredința ta o ține departe de tine, cât vei trăi. Tu trebuie să crezi.

Iosua este un martor adevărat! Da, domnule. Ei au luat țara după patruzeci de ani.

Am avea atât de mulți martori pe care i-am putea chema, dar dacă îmi permiteți, aș vrea să fiu eu următorul Lui martor. Nu aș vrea să sune prea personal, însă aș vrea să fiu eu următorul, al cincilea Lui martor.

Cum poate lua Dumnezeu o buruiană și să scoată din ea un spic de grâu? Dar un păcătos care vine dintr-o familie păcătoasă, care umblă cu arme și cel mai sigur va muri cu cizmele în picioare, oameni fără căpătâi cu care nu am nimic?

Mama mea, care acum este în slavă, spunea că atunci când m-am născut, a venit Îngerul Domnului și a stat deasupra leagănului în care eram pus. Ei au o fotografie cu El și este expusă pe holul Artei Religiilor, acest lucru fiind cunoscut în întreaga lume. Dumnezeu a promis că va face aceste lucruri. Când eram doar un băiețel, un Glas mi-a vorbit și mi-a spus: „Să nu fumezi, să nu mesteci tutun, să nu bei și să nu-ți pângărești trupul în nici un fel, pentru că am o lucrare cu tine când vei fi mare.” M-am speriat, desigur.

Ce știam eu despre religie? Ai mei au fost niște catolici formalști, iar eu nu am fost în viața mea la biserică. Mama și tata erau irlandezi și s-au căsătorit în afara bisericii, așa că n-am avut nici o religie. Trăiam ca și câinii și locuiam într-o baracă mică pentru care plăteam o chirie de patru dolari pe lună. Așa am crescut.

Un sărman copil desculț, care căra apă pentru fabricarea whisky-ului, și la care, în harul Său suveran, a venit într-o zi Dumnezeu, într-un vârtej de vânt și mi-a spus să nu fac acele lucruri. Apoi, când am început să cresc, vedeniile s-au derulat înaintea ochilor mei, lucru care m-a speriat tot timpul, iar mai târziu am fost salvat și m-am alăturat bisericii baptiste.

În vremea aceea nu știam că acelea sunt vedenii și le numeam „transă.” Eu le-am spus fraților despre ele, iar ei mi-au zis: „Billy, să n-ai nimic a face cu aceste

lucruri! Este diavolul! Să n-ai nici o legătură cu așa ceva!”

Mai târziu, într-o noapte când eram la pescuit undeva în munți, cam pe la trei dimineața am văzut o lumină care venea spre mine. Lumina se vedea jos, ca și cum venea cineva cu o lanternă în mână sau ceva. Lumina se făcea tot mai mare și mai mare, iar eu m-am gândit că vine cineva. Am văzut că era un Om cu picioarele goale, cu părul până pe umeri și cu o haină lungă pe el. M-am speriat de moarte.

Dar El s-a apropiat și mi-a zis: „Nu te teme! Eu sunt trimis din prezența Domnului Dumnezeu să-ți spun ce este cu viața ta ciudată. Nu încerca să fugi de aceste lucruri, fiindcă aceasta este chemarea ta. Dumnezeu te va trimite în diferite locuri, în întreaga lume, ca să te rogi pentru bolnavi. Iar dacă vei fi sincer și îi vei face pe oameni să te creadă, nu va sta nimic înaintea rugăciunii tale.”

Acest lucru m-a speriat de moarte. Cu siguranță. El a continuat să vorbească, iar eu i-am zis: „Domnule, eu sunt aici din cauza acelor „transe” și a acelor lucruri.”

Și El mi-a spus: „Se vor întâmpla trei lucruri. Primul este că vei cunoaște bolile oamenilor când le vei lua mâna în mâna ta. Apoi, dacă vei fi sincer, vei cunoaște tainele inimii.”

„Sunt aici din cauză că frații mi-au spus că aceste lucruri sunt de la diavolul, iar eu sunt creștin și nu vreau să am nimic de la diavolul.”

„Așa cum a fost atunci este și acum. Când lucrătorii se contraziceau ce nasturi trebuie să poarte la haine și cu privire la alte lucruri de felul acesta, apoi spuneau că Pavel a întors lumea pe dos, ce era aceea? Dar acel duh necurat a mărturisit că ei erau slujitori adevărați ai lui Dumnezeu.” Și a continuat: „Nu-ți amintești ce spune Scriptura că a făcut Domnul nostru? El a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla din nou în timpul din urmă.”

„Oare ce poate fi aceasta?” m-am întrebat eu, iar El a spus: „Ei bine, este Duhul Domnului Isus. El este Cuvântul și a făgăduit aceasta pentru timpul din urmă. Acum nu te teme.”

După aceea m-am dus să botez un grup de oameni acolo la râu. Erau prezenți cam cinci mii de oameni. Era în mijlocul zilei, cam pe la ora două, era cald și nu plouase de vreo două săptămâni. Deodată a venit Stâlpul de Foc întârtindu-Se în aer și S-a oprit deasupra locului unde stăteam, iar un Glas a spus: **„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul ca premergător al primei veniri a lui Hristos, Mesajul tău va merge înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos!”**

Ziarele au publicat lucrul acesta și vestea s-a răspândit până în Canada și peste ocean. Articolul spunea:

„În timp ce un predicator baptist boteza, Și-a făcut apariția o Lumină misterioasă.” Era chiar Cel care a fost fotografiat aici și în Germania.

Pastorul meu m-a întrebat: „Ce ai visat, Billy?” „Sunt sute de oameni care pot pune mărturie că este adevărat,” am răspuns eu. Alții au venit și au spus: „O, este o iluzie mintală!” Aceștia erau domnul Necredincios și domnul Sceptic, care au făcut tot ce au putut contra, dar eu m-am ținut tare de Cuvânt. Am stat neclintit fiindcă am știut că era făgăduința lui Dumnezeu. Amin.

În Luca 17, El a spus că *„așa cum a fost în zilele Sodomei...”* Când am văzut cum se îngrămădea lumea, am știut că avea să se întâmple ceva. Apoi, am văzut făgăduința din Maleahi 4, conform căreia urma să fie restituită credința de care s-au îndepărtat oamenii. Am știut că trebuia să se întâmple așa și am stat credincios pe Cuvânt, așa că L-am găsit pe Isus Hristos ca fiind Același ieri, azi și în veci.

Mă voi opri aici, dar vreau să vă mai spun un lucru. Am adus acești martori și pe mine, dar în săptămâna aceasta, mulți dintre voi ați fost martori că acest Mesaj

este adevărat.

Doctor Davis îmi spunea: „Un băiat fără cea mai elementară gramatică se va ruga pentru regi și personalități din toată lumea? Adună-te, Billy, ce-i cu tine?” Dar așa a fost. Am făcut-o după treizeci și trei de ani și sunt martorul Lui. El nu a spus când o va face, ci a spus că o va face! Am așteptat în tot acest timp, până când Cuvântul a devenit real, mi-a fost pus în mână ca o sabie și am putut deosebi gândurile din inimile oamenilor. M-am gândit adesea cum se va întâmpla aceasta, dar am așteptat, am crezut și s-a întâmplat întocmai. Batjocoritorul, Necredinciosul, Scepticul și Nerăbdătorul și-au făcut partea lor, dar după treizeci și trei de ani de așteptare, Dumnezeu a confirmat peste tot în lume ceea ce a promis, iar ziarele și revistele au publicat peste tot articole cu ceea ce se întâmpla.

Judecați singuri! Minteă voastră este juriul și fiecare jurat trebuie să ia decizia. Eu închid cazul, iar voi sunteți judecătorii. Minteă voastră este juriul, iar faptele pe care le veți face începând din după-amiaza aceasta, vor dovedi ce verdict ați dat. Faptele voastre o vor spune exact.

Eu declar că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și că nimic nu poate sta în prezența Lui pentru cei ce cred. Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, un singur Cuvânt din partea Ta îi va face pe acești oameni să creadă. Ei s-au așezat deja aici. Doamne, au fost atât de răbdători, de aceea Te rog să vii și să fii Martorul meu.

Noi putem citi Biblia și să vedem mărturia acelor caractere, a necredincioșilor. Ei s-au ridicat pretutindeni și au criticat și au condamnat. Astfel, oamenii religioși din acele zile, fariseii, L-au condamnat pe Isus Hristos, dar s-a dovedit că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Ei au zis: „*Te faci Dumnezeu!*” dar El era Dumnezeu, Se purta ca Dumnezeu, propovăduia ca Dumnezeu; a vindecat ca Dumnezeu; a înviat din morți ca Dumnezeu și S-a suit la cer ca Dumnezeu. El este Dumnezeu și

vine ca Dumnezeu. Noi credem aceasta. Credem că în mijlocul tuturor necazurilor, Tu ești încă Dumnezeu, iar martorii Tăi susțin cu tărie această mărturie.

Am putea să chemăm mii de martori de ambele părți, dar când ai făgăduit ceva, nu ai spus când se va întâmpla acel lucru. Tu ai spus: *„dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.”* Dacă vor crede, acest lucru se va întâmpla, indiferent în ce timp. Tu nu i-ai spus lui Avraam când se va naște copilul; nu i-ai spus lui Moise în ce zi vei duce poporul înapoi pe acel munte și nu i-ai spus lui Noe în ce zi va ploua. Tu nu le-ai spus un timp anume, și nu ni-l spui nici nouă, ci ai zis: *„Dacă crezi, totul este cu putință! Dacă vei spune acestui munte... și nu te vei îndoii în inima ta, vei avea lucrul cerut. Dacă crezi!”* Tu ai spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, se vor însănătoși.”*

Eu le-am spus oamenilor aceste lucruri, așa că acum depinde de ei ce vor alege.

Am dovedit cu Biblia și noi știm cu toții că Legământul a fost făcut: *„El a fost lovit pentru păcatele noastre și în rănilor Lui am fost vindecați.”* Totul este la timpul trecut, ca să închidă gura scepticilor și a necredincioșilor care au spus că El nu a înviat și încearcă să facă din El un fel de Dumnezeu istoric al religiei.

Doamne, Te rog să Te faci cunoscut din nou acestor oameni și să dovedești că în după-amiaza aceasta ești aici, Tu, Cel care ai vorbit Cuvântul, Dumnezeul pe care L-am avut de partea noastră în încercare.

După mine, ești îndreptățit, Doamne, fiindcă ai dovedit că ești Dumnezeu. Tu Te-ai dovedit real pentru fiecare bărbat și femeie, acestor oameni sărmani care stau aici și încearcă să asculte Cuvântul pe care L-ai făcut viu pentru ei, dovedind că ești prezent printre noi.

Este ciudat pentru oameni, a fost ciudat chiar și pentru cei care erau pe mare în noaptea când ai venit la ei. S-au speriat, au strigat și au crezut că este un duh, dar

Glasul acela le-a spus: „Eu sunt.”

Glasul Scripturii a vorbit în după-amiaza aceasta și ne-a spus că acesta este ceasul, este un timp ca cel al Sodomei și al Gomorei, și că totul este întocmai cum trebuie să fie. Tu Te-ai arătat seminței lui Avraam dovedind că ești viu și Fiul omului a fost descoperit Sodomei din acest timp.

Tată ceresc, fă ca oamenii aceștia să vadă, astfel ca atunci când vor ajunge aici, să creadă Cuvântul lui Dumnezeu întocmai ca și Avraam, indiferent când se va întâmpla.

L-am putea chema în scenă pe Isaia, ca să ne aducă mărturia lui. El ar putea spune: „Doamne, Tu mi-ai spus că o fecioară va rămâne însărcinată. Dacă ar putea să se ridice să ne vorbească în după-amiaza aceasta, sunt sigur că ar spune: „Fiecare fecioară din timpul meu a crezut că ea este aceea. Fiecare. Tu m-ai legitimat că sunt prorocul Tău și eu am scris ce mi-ai spus. Vedeniile mele au fost adevărate, iar oamenii le-au crezut timp de o generație sau două, după care au uitat. Și iată că după opt sute de ani, o fecioară a rămas însărcinată și a născut un Copil care a fost numit: „*Sfetnic, Domn al păcii, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor.*” După opt sute de ani.

Doamne Dumnezeule, cum este cu oamenii din timpul acesta, care se numesc sămânța împărătească a lui Avraam? El a așteptat douăzeci și cinci de ani, crezând imposibilul, nădăjduind că vei face o minune, și ai făcut-o.

Tu ești Același Dumnezeu care Te-ai arătat în chip vizibil lui Avraam și ni Te-ai arătat și nouă în același fel ca lui: în trup omenesc. Îngăduie să vadă cu toții aceasta în această după-amiază și să propășească. Îngăduie ca oricine va trece pe aici și vor fi puse mâinile peste el sau ea, să plece din clădire bucuroși, fără să privească înapoi, și crezând ca Avraam și ceilalți patriarhi. Tu ai spus că se va întâmpla, și așa este dacă nu vor slăbi în credință. Îndură-Te, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, că a înviat din morți și că este mai mult decât în stare să împlinească ce a promis. El poate să-și țină orice Cuvânt dat sau spus, și în după-amiaza aceasta o va face și pentru noi, dar numai dacă credem.

El nu a spus niciodată: „Mergeți și ridicați-i pe cei ce sunt în scaune cu rotile, luați cazurile de inimă și faceți asta și cealaltă!” ci a zis: „*puneți-vă mâinile peste cei bolnavi și ei se vor însănătoși.*” Aceștia sunt credincioșii.

Aici, Duhul Sfânt este Martorul apărării și El știe dacă crezi sau nu. Nu veniți îndoielnici, ci haideți plini de nădejde și spuneți: „Am credință și știu că se va întâmpla!” fiindcă atunci se va întâmpla!

Cum credeți că este pentru mine când stau aici, în fața a mii de oameni, știind că El este viu și că Duhul Lui mi-a dat Cuvântul acesta? Ar putea face Dumnezeu ceva fără să nu sprijine acel lucru? El a spus că o va face. Acesta este Cuvântul. Eu trebuie să stau aici, în fața acestei audiențe în care scepticii și necredincioșii sunt cu sutele, și să-L chem în scenă.

Credeți că El este aici? (Adunarea spune: „Amin!”). În ordine.

Cei care știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre viața lor, să ridice mâna. Desigur, sunt și câțiva care mă cunosc deși nu sunt dintre prietenii mei de aici. Vedeți?

Câți din cei aflați pe rândul acesta nu mă cunosc? Ridicați mâna. În ordine. Fie ca Duhul Sfânt să ne ajute în timp ce vom începe din partea aceasta.

Eu nu-l cunosc pe bărbatul care a ridicat mâna, chiar dacă el a ridicat-o în semn că-l cunosc. El a ridicat mâna din cauză că nu a înțeles ce am întrebat, din pricina

zgomotului făcut de ploaie. Voi chema o persoană și voi începe să vorbesc cu ea. Să credeți din toată inima.

Aici este o doamnă. Văd că au dat două din cap. În ordine, mă voi ocupa de amândouă.

Doamna cu rochia roz. Dacă Domnul îmi va spune care este problema ta sau ceva despre tine, vei crede că sunt prorocul lui Dumnezeu și vei crede că este El? Tu ai probleme cu spatele. Dacă este adevărat, ridică mâna. În ordine.

Doamna de la capătul rândului tău, nu are problema aceasta din cauza vremii, ci pentru că are o boală la colon, iar femeia de lângă ea are probleme la inimă. Dacă este corect ce am spus, ridicați mâna toate trei. Eu sunt un străin pentru voi, dar El vă cunoaște.

Acum credeți? Să aveți credință! Aceasta este tot ce trebuie să credeți.

Acolo este o doamnă care se uită drept la mine. Nu cred că ne cunoaștem, este adevărat? Ai o suferință, ești îngrijorată de ceva. Este vorba de o umflătură care a apărut pe sânul tău. Dacă este adevărat, ridică mâna. Tu zici: „Ai văzut umflătura.” Nu se vede nici o umflătură. Este adevărat că nu se vede? Faptul că acesta este adevărul, va ajuta audiența să creadă? Femeia a ridicat mâna. Dumnezeu să mă ajute. Ești doamna Patterson. Crezi?

Cea de lângă tine este soacra ta. Crezi? Și ea dorește rugăciune. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ei? Are probleme cu ochii și cu urechile. Dacă este adevărat, ridică mâna. Așa este.

El este viu! Este încă Dumnezeu!

În spate este o doamnă care suferă de epilepsie. Pe lângă aceasta mai are și o problemă femeiască. Numele ei este doamna Woods. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare. N-am mai văzut-o niciodată pe femeie. Diavolul te-a părăsit, soră. Dumnezeu să fie lăudat! „Dacă poți crede...” Să credeți!

Doamna de aici este foarte slăbită. Tocmai a ieșit din spital și este bolnavă. Are probleme cu stomacul. Numele ei este doamna Kitchens. Ridică-te și crede din toată inima, căci Isus Hristos te va face bine. Eu n-am mai văzut-o niciodată pe femeie.

Doamna aceasta are probleme la bilă. Crezi din toată inima că Dumnezeu te va vindeca? Doamnă Whittaker, crezi din toată inima? Dacă este adevărat, ridică-te în picioare. Noi suntem străini unul față de celălalt.

Credeți că El este aici? (Adunarea se bucură și spune: „Amin!”). Ce este aceasta? Este Dumnezeu care Își apără martorii. Aleluia! O, oamenilor, credeți din toată inima! Acesta este Dumnezeu care Își apără martorii.

Cum Îl veți judeca? Credeți că El este drept? Credeți că Cuvântul Lui este adevărat? El a promis! Toată săptămâna am predicat și v-am arătat din Biblie că El va face aceasta în acest timp. Credeți că este Adevărul? Care este decizia voastră? Ați hotărât?

Toți cei care au numere de rugăciune să vină aici în față, iar restul vă rog să stați liniștiți unde sunteți.

Priviți câți predicatori sunt aici, oameni temători de Dumnezeu care cred că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci, și că ultima însărcinare pentru Biserica Sa este: *„aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.”* Câți din voi, predicatorilor, credeți aceasta? Dacă credeți, haideți aici și rugați-vă împreună cu mine, astfel ca acești oameni să fie

vindecați și să vadă că nu a fost doar fratele Branham, ci ați fost și voi. Haideți și stați în rând de partea aceasta.

Îl rog pe fratele Borders, managerul nostru, să vină aici la microfon. Vreau să țină rândul în ordine, astfel încât oamenii să vină pe aici și apoi să se întoarcă la locurile lor, pe acolo. Ridicați mâna toți cei care mă auziți.

Fac aceasta pentru că vreau să înțelegeți. Eu nu-i cunosc pe frații de aici, eventual pe doi sau trei dintre ei. Poate sunt metodiști, prezbiterieni sau mai știu eu de care. Nu este nevoie să-mi spună.

De multe ori vin în oraș evangheliști care fac de toate și se roagă pentru bolnavi. Așa ceva nu este corect. Eu nu vreau să ajung în acest tablou, ci vreau să-L vedeți pe Isus.

Săptămâna aceasta am încercat din răspuțeri să vă fac să vedeți că El este aici, iar dacă aveți credință, întindeți-vă și apucați-L pentru că atunci nu mai este nevoie să veniți în rândul de rugăciune. Dacă vreți să urmați Scriptura, atingeți-vă de haina Lui.

Dumnezeul cel viu din ceruri știe că nu i-am văzut în viața mea pe oamenii care stau aici. Dacă aș începe chiar de aici, în câteva minute aș leșina. Câți din voi știu ce s-a întâmplat cu El când femeia aceea s-a folosit de darul lui Dumnezeu? Câți din voi știu că a slăbit în putere? Eu sunt un păcătos, dar Isus a spus: „*lucruri mai mari decât acestea, veți face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*”

Acum vom începe rugăciunea și vreau ca frații lucrători să se roage împreună cu mine. Eu voi sta aici și-mi voi pune mâinile peste bolnavi.

Ascultați-mă bine! Dacă nu credeți că problema voastră este ca și rezolvată, să nu

veniți aici, fiindcă vă înrăutățiți situația mai tare! Aceasta va împiedica credința voastră. Dar dacă credeți că sunteți în prezența lui Isus Hristos și că noi suntem doar martorii Lui, în timp ce ne vom pune mâinile peste voi puteți pleca de aici bucuroși și zicând: „Îți mulțumesc, Doamne, totul este rezolvat!” Să nu vă răzgândiți.

Dați-mi voie să vă reamintesc ceva. Ascultați-mă cu atenție! Voi sunteți cei care decideți, iar faptele voastre viitoare vor arăta ce ați hotărât.

Tu vii aici și spui: „Păi, știu și eu...” dar prin aceasta L-ai judecat chiar atunci. El este în proces cu fiecare dintre voi. El este prezent aici ca să-și adeverească Cuvântul. El este în proces cu voi, nu cu mine. Eu Îl cred, iar dacă Îl crezi și tu, Îl vei judeca cu dreptate, după Cuvântul Lui...

Dacă Îl credeți, se va întâmpla ceva. Să nu uitați că acești frați lucrători nu au nici o putere, și nici eu. Nici un om nu are puterea să vindece, dar Dumnezeu ne-a dat autoritatea să facem aceasta. Noi nu avem putere, ci avem autoritatea Sa. Autoritatea noastră este Cuvântul lui Dumnezeu, iar prezența lui Isus Hristos dovedește că El este aici. Ce se va întâmpla atunci? Trebuie să fiți vindecați cu toții.

Haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Fratele Borders va conduce cântările și pe oameni în rândul de rugăciune.

Frați predicatori, adunați-vă aici. Procedez așa pentru ca adunarea și oamenii care vor fi vindecați, să știe că sunteți slujitorii lui Dumnezeu, fiindcă El nu are numai unul, ci mii.

Să ne plecăm capetele. Nu uitați că aveți același drept să vă rugați pentru bolnavi ca și mine.

Tată ceresc, Îți mulțumesc din toată inima. Tu ai fost drept să pui acest lucru în Cuvânt, fiindcă L-am văzut lucrând, știm că este Adevărul și știm că va lucra cu fiecare persoană. Acum ne rugăm Ție, fiindcă știm că ești aici și că ne-ai răspuns vorbindu-ne prin Cuvânt. Ești aici.

Te rugăm să ne dai ungera Ta în timp ce ne vom pune mâinile peste acești bolnavi, și fie ca toți să fie vindecați și să meargă acasă eliberați. Să fie ca în cazul lui Avraam, care a chemat lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi, fiindcă Dumnezeu a dat făgăduința și ai spus că dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși. Dar nu ai spus că se vor însănătoși chiar atunci, ci ai spus că se vor însănătoși, iar noi credem aceasta, Doamne. Ajută-l pe fiecare să creadă în timp ce îi încredințăm pe toți în mâna Ta, în Numele lui Hristos, în care împlinim poruncile Tale. Amin.

Să începem rândul de rugăciune. Ia numărul de rugăciune, frate Borders. (Fratele Branham și ceilalți predicatori se roagă pentru fiecare persoană din rând.).

.....

Motivul pentru care dau mâna cu ceilalți lucrători este că și între ei sunt unii care suferă. Vedeți, ei se roagă pentru acești oameni și rămân pe dinafară, ceea ce nu este bine. Dar cred că dacă ne-am dat mâna cu toții, Dumnezeu va onora aceasta.

Aici sunt cei care nu au putut ajunge la adunare. Haideți să ne rugăm și pentru aceste batiste.

Tată ceresc, noi am învățat din Biblie că ei au luat batiste și șorțuri de pe trupul lui Pavel. Noi nu suntem Pavel, dar Tu ești Același Isus, de aceea Te rugăm să trimiți binecuvântările Tale cu aceste batiste și să-i vindeci pe toți. Fă-i bine, Doamne, pentru slava Ta, în Numele lui Isus Hristos, Nume în care ne rugăm și le trimitem. Amin.

Vreau să vă spun ceva. Frați predicatori, să vă amintiți de mine peste câteva săptămâni, pentru că aici s-a întâmplat un lucru mare. Ei se vor însănătoși. Nouăzeci la sută din ei se vor însănătoși pentru că n-am mai văzut așa credință. A fost minunat. Acum duceți-vă și purtați-vă ca și cum s-a sfârșit totul, indiferent dacă simțiți ceva sau nu. Să nu uitați că El nu a spus: „Ai simțit ceva?” ci a spus: „Ai crezut?” Și noi credem. El este aici și noi Îl lăudăm pentru tot ce a făcut.

Dragi prieteni creștini, în încheiere vreau să vă mai spun ceva. Dacă nu ne vom mai întâlni pe partea aceasta a Râului, ne vom întâlni Acolo, cu această Evanghelie. Să nu uitați că ceea ce ați acceptat în după-amiaza aceasta, a fost în urma judecății pe care ați făcut-o în inima voastră. Este momentul să vă hotărâți și să dați verdictul.

Începeți să acționați! Chiar dacă ai fost paralizat și n-ai putut să te miști, continuă să crezi, fiindcă El a spus: „se vor însănătoși.” Dacă a fost o vedenie care a spus „într-un timp anume se va întâmpla cutare lucru,” înseamnă că El a indicat un timp. Dar în cazul acesta a spus: „se vor însănătoși.” Să credeți din toată inima. Haideți să cântăm:

Până când ne vom întâlni, ne vom întâlni,

Până când ne vom întâlni la picioarele lui Isus,

O, până când ne vom întâlni din nou

Dumnezeu să fie cu voi.

Înainte de a pleca, să dăm mâna cu cel de lângă noi și să spunem: „Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene creștin.” Dați mâna și spuneți: „Dumnezeu să te binecuvânteze, frate; Dumnezeu să te binecuvânteze, prietene creștin.”

Haideți să ridicăm mâinile spre Hristos și să cântăm:

Până când ne vom întâlni, ne vom întâlni,

Până când ne vom întâlni la picioarele lui Isus...

- Amin -